

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti'nden Bir Nidâ!

Güney Sudan'da Yeni Bir Yahudi Varlığı Kurulmasını Engelleyiniz Ey Müslümanlar!

es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh,

Sudan'da 11-15 nisan tarihleri arasında yapılan seçimler, Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmeden bir nizamın tayin edildiği, bakanların atandığı ve muhaliflerine karşı çıktığı sıradan bir seçim değildi. Aksine bu seçimler, Sudan tarihinde yapılan en tehlikeli seçimdi. Çünkü bu seçimlerle amaçlanan servet zengini Sudan'ın üçte birini ondan çekip alabilmek için Güney Sudan'ın Kuzeyinden ayrılmasına meşruiyet kazandırmaktı. Bunun için bu seçimlerin öncesinde, yapılması sırasında ve sonrasında, yani hazırlanmasında, idare edilmesinde sonra da ona dürüstlük ve adillik belgesi verilip savunulmasında başarılı olabilmesi için Batının özellikle de Amerika'nın rolü olmuştur. Zira Amerikan, İngiliz ve Norveç dışişleri bakanları, 31.03.2010 tarihinde yaptıkları ortak açıklamada şöyle demişlerdir: *"Sudan'daki tüm tarafları nisan ayındaki seçimlerin barışçıl ve adil bir şekilde geçmesini güvence altına almak için acil olarak çalışmaya çağırıyoruz."*

Amerika'nın Sudan Özel Temsilcisi Scott Gration, 03.04.2010'da Vatani Seçim Komisyonu ile görüşmesinin ardından şöyle demiştir: *"Beni, seçimlerin kararlaştırılan zamanda başlayacağı, mümkün olduğu kadar özgür ve adil bir seçim olacağı hususunda ikna edecek bilgilerle donattılar."* Eski Amerikan başkanı ve Carter Merkezi Müdürü -Kahin Jimmy Carter-, 09.04.2010'da Vatani Seçim Komisyonu ile görüşmesinin ardından aynı şeyi ifade ederek şöyle demiştir: *"Sudan'da seçimlerin tatmin edici ve kabul edilebilir şekilde yapılacağından eminim."* Hatta Carter, Sudan'ı Irak gibi bir Amerikan sömürgesi olarak niteleyip siyasi ortam ve Sudan halkı ile alay ederek bunun da ilerisine geçmiş ve şöyle demiştir: *"Amerika, geçmişte Irak'ta idare ettiği gibi Sudan'daki seçimleri de idare etmektedir."*

Amerikan Dışişleri Bakanı Sözcüsü Philip Crowley, 13.04.2010'da *"Biz seçim sürecinden memnunuz"* diyerek adeta seçim süreci için bir masumiyet belgesi yayınlamıştır. Bunun da ötesine geçerek seçim sonuçlarını kabul etmeyenleri tehdit ederek şöyle demiştir: *"Hilenin varlığından bahsetmek şu anda seçimlere barut dolu söz karıştırmaktır."*

2011 yılındaki referandum yoluyla Güneyin ayrılmasının meşruiyeti için yeterli olması vasfıyla seçim sürecine bulaşan manipülasyonlara rağmen seçim süreci sona erip oy sayım işlemi başlar başlamaz masumiyet belgesi ve seçim sürecine bulaşan bu manipülasyonları azaltmaya dönük bir kampanya başladı. Nitekim AB'nin seçim gözlemci heyeti başkanı Veronique de Keyser, 17.04.2010'daki basın toplantısında şöyle demiştir: *"Seçimlerde uluslararası standartların yakalanması için çaba sarf edildi. Ama hepsine ulaşılmadı. Buna rağmen atılan bu adım, kapsamlı barış anlaşmasının uygulanmasının sürmesi için önemli bir adımdır."* Aynı şeyi Carter, aynı gün yaptığı başka bir basın toplantısında şöyle ifade etmiştir: *"Sudan'daki seçimler uluslararası standartlara ulaşamamasına rağmen uluslararası toplumun geneli bunu barış anlaşmasının gerçekleşmesine dönük atılmış ilk adım olarak kabul edecektir."* Hatta seçimleri izlemeden sorumlu Carter Merkezi üyesi olan Jack Rudd, 17.04.2010'da el-Hurra gazetesine yaptığı konuşmasında şöyle demiştir: *"Amerika, el-Beşir'in kazanmasını çok istiyor. Çünkü Amerika, onun kazanmasını özellikle geriye kalan referandum süreci olmak üzere anlaşmanın bentlerinin tatbik edilmesi olarak görüyor."*

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti'nin geçen asrın altmışlarından bu yana takip ettiği Güney Sudan'ı ayırmanın ardından çeşitli merhalelerinde ve gelişmelerinde kendi öz evlatlarımızdan bir gurubu kullanan kafir Batının [Amerika ve Avrupa'nın] planını uygulamak üzere Sudan'ın geriye kalanını parçalamanın bir aracı olarak bu seçimlerin hakikati işte budur.

Bu merhalelerin ve gelişmelerin en tehlikeli olanları ise aşağıdaki şekildedir:

- Yöneticilerin ve siyasilerin -Güney halkı da dahil- tüm Sudan halkına yönelik reel kötü gözetim sorununun Kuzey ve Güney halkları arasındaki bir sorun olarak ele alınması tuzağına düşmesi.
- Sözde muhalefet güçlerinin haziran 1995'teki hayati meselelere ilişkin Asmara Konferansı'nda Güney Sudan'a yönelik self-determinasyon -ayırılma- hakkını kabul etmesi.
- Hükümet ile bazı isyancı guruplar arasında Nisan 1997'de self-determinasyon hakkını öngören Hartum Barış Anlaşması'nın imzalanması.
- Hükümetin Güneyin ayrılma hakkını öngören 1997 yılındaki İGAD İlkeleri Bildirgesi'ni imzalaması.

-Hükümetin Güneyin ayrılma hakkını öngören Machakos Protokolü'nü sonra da 2005 yılındaki Nifaşa Anlaşması'nı imzalaması.

-Sudan Halk Kurtuluş Hareketi'nin ve muhalefet güçlerinin self-determinasyon hakkını güvence altına alan Eylül 2009'daki Cuba Bildirgesi'ni imzalaması.

-Güneyin ayrılması hakkına dönük 2005 yılı geçici Sudan anayasasının yasallaşması.

-Güneyin ayrılması için gerekli meşruiyeti sağlamak için 2010 yılı seçimlerinin yapılması.

Şimdi bu büyük cürümün safhaları ve araçları ortaya çıktıktan sonra şu sorular ön plana çıkmaktadır:

Hükümet ve muhalefet olmak üzere siyasi güçlerin genelini ülkelerini yıkmaları ve parçalamaları için kafir Batının birer aracı olmaya iten şey nedir?

Orduyu, polisi, emniyeti, alimleri, düşünürleri, medya mensuplarını ve nüfusu 40 milyonu bulan Sudan halkının genelini temsil eden gerçek güçler, ülkelerinin kafir Batının çıkarı için parçalanıp bölük pörçük olduğunu gördükleri halde kıllarını dahi kıpırdatmaksızın onları yerlerinde çakılıp kalmaya iten şey nedir? Dahası bu bir avuç siyasinin ve liderlerin bindikleri gemiyi batırdıklarını gördükleri halde Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şu uyarısını aldırış etmeksizin parmaklarını dahi kıpırdatmamaktalar:

« *“Allah'ın hadleri üzere kaim olanların ve içerisinde bulundukları vakıanın misali, bir gemi üzerinde kura çeken bir kavmin misalidir. Nitekim (kura sonucu) bazılarını (geminin) üst katı, bazılarını da alt katı isabet eder (çıkar). Suyu susadıkları zaman, (yukarı çıkmak için) üsttekilerin arasından geçmek zorunda olan alttakiler, “üstümüzdekilere eziyet vereceğimize, bir delik açıp yerimizi delelim” derler, (üsttekiler de) onları (kendi hallerine) terk ederlerse, hep birlikte helâk olurlar. (Engellemek için) ellerinden tutarlarsa kurtulurlar, hep birlikte kurtulurlar.”* [Buhari, rivayet etti]

Hükümete gelince; ümmetin kendi yöneticisini seçme (otoritenin ümmete ait olması) hakkının gaspedilmesiyle parçalanmaya başlayıp ardından Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmedegelen otoritede kalmaya hırs göstermektedir. Böylece insanlara zulmetti, ekini ve nesli helak etti. Sonra bununla da yetinmeyerek kabul ettiği Güney Sudan'ın self-determinasyon hakkı yoluyla ülke hakkında ifrata kaçarak onun birliğini de tehdit etti. Böylece Sudan'dan geriye kalanına Carter Merkezinden veya Avrupa Birliğinden aldığı meşruiyet ile hükmetmeyi ummaktadır!!!

Otorite için çırpınıp duran muhalefet güçlerine gelince; ülkeye ve insanların maslahatlarına hükümetten daha düşkün değillerdir. Zira hem meşum Nifaşa cürümünü kabul eden hem de hayati meselelere ilişkin Asmara Konferansı cürümünü işlemesi için hükümete zemin hazırlayan bizzat onlardır. Onlar, -kafir Batının zehirli yemeği- Nifaşa Anlaşması'nı kabul ettiler. Çünkü onlar, hem değişime muktedir sahih siyasi bir çalışma yapmaktan acizdirler hem de Nifaşa Anlaşması'nın demokrasi ve otoritenin barışçıl dönüşümüne hamledilmesinin yalancı bir hamletme olduğunu, Nifaşa Anlaşması cürümünün Sudan'ı yıkmak ve parçalamak olduğunu anlamasını sağlayacak siyasi uyanıklıktan yoksundurlar. Bu nedenle bu siyasi güçler, aynen hükümet gibi cürüme zemin hazırlamaktadırlar ve ülkenin birliği için akıttıkları timsah gözyaşlarının hiçbir önemi yoktur.

Ordu, polis ve emniyet gibi ülkenin birliğini ve güvenliğini korumakla görevli gerçek güçlere gelince; aşağıdaki hususları idrak etmeleri halinde ülkenin birliğini ve güvenliğini korumayı sürdürmeye muktedir olurlar:

-Güçlerinin kaynağı Rabbleri Subhânehu ve Te'alâdır ve izzetlerinin kaynağı dinleridir. Dolayısıyla yalnızca Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'ya tevekkül etmeliler ve ondan yardım istemeliler:

“Her kim Allah'a tevekkül ederse o, ona yeter.” [et-Talak 3]

“Ve müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.” [et-Tevbe 51] Keza izzet İslam'ın hükümleri, kanunları ve onun tutumlarıyla olur.

“Oysa izzetin tamamı şüphesiz Allah'a aittir.” [en-Nîsa 139]

“Oysa izzet Allah'ın, Resulünün ve müminlerindir. Ancak

münafıklar bilmezler.” [Münafikun 8]

-Bu güçler, ümmetin gücü ve otoritesi olup hıyanet ve komplo yollarına girecek derecede peşinde giderek ümmetin otoritesini gaspeden hükümetlerin ve nizamların bir gücü yoktur.

-Bu güçler, daha dün bıkmadan, usanmadan ve yorulmadan ülkenin dört bir tarafında savaşmışlar ve dahası ülkenin birliğini ve güvenliğini korumuşlardır. Tüm bunlar ise donanımları ve teçhizatları ülke dışından geldiği bir zamanda olmuştur. O halde şu anda donanımlarını ve teçhizatlarını kendileri ürettikleri halde ülke ve insanları düşmanlarına teslim edilir mi hiç? Ayrıca Allah yolunda cihat aşkıyla yanıp tutuşan savaşmaya muktedir milyonlarca er bulunmaktadır!

-Bu güçler, herhangi kafir bir düşmandan daha güçlü bir ülkede bulunmaktadırlar. Vietnam kafirleri, bunları yapmış ve Amerika'yı hezimete uğratmışlardır. Peki bizler, Allahuteala'nın maiyetinde olduğumuz halde Amerika'yı, hatta ülkemizdeki tüm Batıyı hezimete uğratmaktan aciz miyiz?! O halde niçin ülkemizi alçaltıyoruz?!

Alimler, aydınlar, medya mensupları ve toplumun diğer etkin kimselerine gelince; bunların içerisindeki muhlis kimseler, referandum karşıtı bir kamuoyu oluşturmayı hedefleyip saptırma maksadıyla hakkı çarpıtmak yerine onu göstermenin bir aracı olan platformların, gazetelerin ve muhlis medya organlarının nimetlerine evliyalar gibi şükretmek yerine bunları organize eden sürükleyici bir kampanya yürüterek kafir Batının planlarını boşa çıkarmaya muktedirdirler. Zira kafir Batının piyonları, bu planları allayıp pullayarak insanları bunları kabul etmeye hazırlamadıkça komplolarını hayata geçirmeyi asla başaramaz. Bunun içindir ki muhlislerin yapması gereken bu planları ifşa etmeleri ve insanları bunlara karşı seferber etmeleridir. Bunları imha etmenin ve ülkeyi bunların tehlikelerinden uzaklaştırmanın garantörü işte budur.

Sudan halkının geneline gelince; acziyet duygusu evhamından kurtulup kendilerine düşmanının planlarının hedefi olarak duran yeise kapılmış aciz bir ümmet olarak değil de hayrı iki cihanı da kuşatan en hayırlı bir ümmet olmalarını isteyen akidelerinin perspektifinden bakmaları halinde Allahu Subhânehu'nun izniyle Amerika'nın planları ve kafir Batının karşısında durmaya muktedirdirler. Zira Allahu [Subhânehu ve Te'alâ], şöyle buyurmaktadır:

“Sizler, insanlar için çıkartılmış en

hayırlı ümmetsiniz. Marufu emreder, münkerden nehyeder ve Allah'a iman edersiniz.” [Âl-i 'İmrân 110]

Dolayısıyla Sudan halkı, (Rabbiyle, diniyle, akidesiyle, tarihiyle ve hadaratıyla) tüm kuvvet nedenlerine sahip olup bunların hepsi, kendisine ve akidesine güvenmesi halinde ümmetin güçlü olduğunu ifade etmektedir.

Evet, geçen beş sene içerisinde köprüünün altından çok sular geçmiş ve bunların hepsi Kuzey ve Güney olmak üzere Sudan halkı arasındaki uçurumu derinleştirme yönünde akmıştır.

Mesela Amerika'nın temsilcileri yoluyla bizzat uygulanmasının resmi gözlemcisi olduğunu gösteren Nifaşa Anlaşması'nın maddelerinin uygulanması hususunda çoğu zaman yönetim ortakları arasında süregelen suni gerilimler bunlardandır.

Projenin sahibi kafir Batıya hizmet etmek için son derece saf bir şekilde Güneyin ayrılmasının hatta Kuzeyin Güneyden ayrılmasının propagandasını yapan platformlar ve partiler bunlardandır.

İnsanlara türlü türlü eziyetler uygulasınlar diye Güneyin -tüm Güneyin- isyancı çetelere, Sudan Halk Kurtuluş Hareketi'ne teslim edilmesi bunlardandır. Zira orman kanunu hüküm sürmektedir ki böylece Kuzey halkını Güneyden tehcir etmek ve Güneyi Uganda, Kenya, Etiyopya ve benzeri ülkelerdeki kafirlere açmak için maksatlı eylemlerde bulunmaktadırlar. Maliyeti 2,5 milyar doları bulan hava, deniz, kara birlikleri ve askeri üsler inşa etmek yoluyla Güney ordusu eğitildiği gibi Amerika, Güney devletinin altyapısının inşasına harcanması için her yıl Güneye 1 milyar doları bulan mali destek vermesinin yanı sıra egemenlik sahibi devletlerin yaptığı gibi Sudan Halk Kurtuluş Hareketi, dünyanın birçok ülkesinde konsolosluklar açmaktadır.

Bu ve benzeri birçok eylemlerle hedeflenen Güneyin Kuzeyden ayrılma sürecinin kolaylaştırılmasıdır. İşte o zaman mevcut siyasiler, seslerini ayrılmanın düşmanca değil barışçıl şekilde olması için yükselteceklerdir. Hatta bazıları, hüsnü zanda bulunarak sinsi parçalama planının sahibi kafir Batının ajanlığını sergilemeseler de acziyetin canlı bir örneğini sergilemek üzere ayrılmanın

düşmanca olmaması için insanlardan seçimlerde bunun için oy kullanmalarını talep edecektir!! Hatta yönetimin ortakları, cezbedici birlikten söz etmenin gözleri boyamaktan başka bir şey olmadığını teyit ederek iğrenç ayrılıkçı yüzlerini açığa vurdular. Nitekim el-Beşir, 01.03.2010'da Güney Sudan'da Cuba şehir stadyumundaki Vatani Kongre partisinin seçim kampanyasının tanıtımında şöyle demiştir: *"Birliği veya ayrılığı seçmeniz halinde sizlerle kutlama hazırlığı yapacağız."* El-Beşir, Güney halkına hitap ederek onlara ayrılığın tehlikelerini açıklamak yerine bunu söylüyor.

Güney Sudan hükümeti başkanı Salva Kiir, ayrılıkçı akımın yanında olduğunu teyit ederek aynı yolu takip etti. Zira 28.03.2010'da eş-Şuruk kanalıyla yaptığı röportajda şöyle demiştir: *"Önümüzdeki dönemde birliğe davet eden akıma liderlik etmeyeceğim."* Artık bundan sonra akı başında bir kimse bu yöneticilerden ülkenin birliğini koruyacakları beklentisi içerisine girebilir mi hiç?!

Ey Müslümanlar! -Allah takdir etmesin gerçekleşmesi halinde- Güney Sudan'ın ayrılması şu anlamlara gelmektedir:

Birincisi: Önce Sudan halkını sonra da Müslümanları kuşatacak olan bir günah ve masiyet demektir. Çünkü onlar, geçmişte ve şu anda Müslümanların otoritesine tâbi olmuş İslami bir toprak hususunda ifrata kaçtılar, onun bir karışında bile ifrata kaçmaları Müslümanların haramdır.

İkincisi: Sudan'ın -Güneyin ayrılması emsali yoluyla- durmadan ilerleyip duran bir parçalanma girdabının içerisine kayması demektir. Zira Sudan'da oyunun dizginlerini elinde bulunduran Amerika, Güneyin ayrılmasının ardından marjinalleşme talepleriyle Darfur'u, ardından Kordufan'ı, el-Nil el-Ezrak'ı ve Doğu Sudan'ı koparmaya hazırlanmaktadır. Bunun içindir ki Nifaşa Anlaşması'nın kalıcı barışı getireceğini söylemek büyük bir yanılğı ve yalandır. Bilakis o, Sudan'ın her parçasına kapsamlı savaş tohumlarını ekmeye dönük bir anlaşmadır.

Üçüncüsü: Güneyin ayrılması, bir komplo kurma ve savaşları, çatışmaları ve cürümleri tahrik etme yuvası olması için Güney Sudan'da yeni sözde bir Yahudi varlığının kurulması demektir. Zira Güney Sudan İsyancı Hareketi ile Yahudi devleti arasındaki tarihi ilişkiyi hepimiz bilmekteyiz. Öyle ki Yahudi devleti, kurulmasından bu yana (çevreleme stratejisi) diye bir şey ortaya atarak bununla Arap dünyasını çevreleyen devletlerle ittifak kurmayı ve önce tarafları daraltma sonra da parçalama politikasını tatbik etmeyi amaçlamaktadır. Böylece Yahudi devleti, Güney Sudan'a müdahale ederek gerek eğitmek gerek uzmanlar göndermek gerekse ağır makinelerle desteklemek yoluyla isyancı hareket ile güçlü ilişkiler kurdu. Mesela Etiyopya eski devlet başkanı Mengistu döneminde, Yahudi devleti tarafından kendisine gönderilen silahların bir kısmını Güney Sudan'daki isyancı harekete vermesi şartıyla Etiyopya ile Yahudi devleti arasında büyük anlaşmalar imzalandığı gibi Yahudi devleti, uydu fotoğraflarını da isyancı harekete göndermiştir. Ayrıca (Garang), Yahudi devleti ile ordusuna birçok Yahudi askeri uzmanların tedarik edilmesini içeren bir anlaşma imzalamıştır. Zira 1990 yılında (15'in) üzerinde Yahudi uzman gelmiştir.

(Garang), 1992 yılında Nairobi ziyaretinde Kenya'daki Yahudi büyükelçisi ile görüşmesi sırasında yaklaşık dört milyon EK-47 tipi makineli tüfek mermisi, 130 milimetrelik top, bu toplar için (6) bin adet mermi tedarik etmesinin yanı sıra (5) milyon dolar tutarında mali yardımda bulunmasını talep etmiştir. Tüm bunlar, Güney Sudan'daki Kapoeta ve Torit şehirlerini geri almak için yapılmıştır.

Yahudi devleti, işte bu çevreleme stratejisi ve tarafları daraltma politikası yoluyla müdahale etmekte olup Darfur sorunu gibi Sudan'ın sorunlarında büyük rolü olduğu ortaya çıkmıştır. Nitekim bunun en çarpıcı örneği eski Yahudi başbakanı katil (Şaron'un) 2003 yılında -kötü hatıratlı- hükümetinin toplantısında sarfettiği şu sözleridir: *"Sudan'ın batısına müdahale etmenin zamanı gelmiştir. Sudan'ın 'İsrail'e düşman olan Arap devletlerini destekleyen bölgesel bir devlete dönüşmemesi için aynı araçlar vesileler ve aynı hedeflerle Sudan'ın güneyine müdahale edeceğiz."* Yahudi devletinin o zamanki iç güvenlik bakanı (Avi Dichter) ise bir toplantısında şöyle demiştir: *"Güney Sudan gibi Darfur da ayrılma hakkına sahip olmalıdır."* Yahudi devleti, mücavir devletleri istismar ederek işte bu şekilde müdahalede bulundu ve bu tuzağı kurdu. Hele bir de ülkemizin böğrüne dahası içerisine yerleştğinde bize neler yapacağını merak etmiyor musunuz?!

Bu nedenle Güneyin ayrılması bundan sonra Kuzeye doğru genişleyecek olan ikinci bir Yahudi devletinin kurulması demektir. Zira Sudan Halk Kurtuluş Hareketi, 06.03.2010'da er-Rusayris şehrinde düzenlediği sempozyumda en-Nil el-Ezrak Valisi (Malik Akar), Güney İsyancı Hareketi'ni temsilen kendi vilayetinde laik esas temelinde Hartum'dan bağımsız bir devlet kurulmasını talep etti ve bu

maksatla en-Nil el-Ezrak'ın güneyindeki Kermak şehrinde (20) bin savaşçı topladığını teyit etti. Zira Âhir Lahza gazetesinin 07.03.2010'da belirttiğine göre bu sempozyumda Siyonist varlıkla ilişkisi olduğunu itiraf etti.

Geçenlerde Yahudi varlığı Başbakanı (Benyamin Netanyahu'nun) katılımıyla Washington'da düzenlenen Amerikan İsrail Kamu İşleri Komitesi [AIPAC] konferansında Yahudi hükümeti, Güney Sudan'ın bağımsızlık arzularını desteklemeye, siyasi, ekonomik ve güvenlik olmak üzere ortaya çıkacak olan devlete her türlü desteği vermeye hazır olduğunu belirtti. Dahası Yahudi Ulusal Güvenlik Danışmasını (Gori Arad), Halk Hareketi'nin Washington'daki temsilcisi (Paul Ezekiel) ile konferansın oturum aralarında üç saat süren bir görüşme yaptı. Zira Yahudi yetkili ona, Yahudi başbakanının Sudan Halk Kurtuluş Hareketi liderine selamlarını ve Güneyin bağımsızlık arzularının gerçekleşmesi temennilerini ileterek önümüzdeki sene düzenlenecek konferansta Güneyde bağımsız bir devletin kurulmasını ümit etti. Zira hareketin temsilcisi (Ezekiel), geniş çaplı bir Yahudi deneyiminin ortaklığı ve su alanlarında önemli projeler sunulması ve bunların uygulanması yoluyla devletin inşasına dönük sivil ve güvenlik kurumlarının inşasını kapsayan Güneyin ihtiyaçlarını ilişkin Yahudi hükümete yazılı bir istekte bulunarak Yahudi desteğini övdü.

Sudan Halk Kurtuluş Hareketi'nin temsilcisi, konferansın açılış oturumunda bir konuşma yaparak kendi iddiasına göre Yahudilerin otuz yıl boyunca Güneydeki silahlı direniş hareketine ve hareketin özgürlük savaşındaki zaferine verdiği desteği övdü.

Dördüncüsü: Güney Sudan'da yeni bir Yahudi varlığını kurulması Yahudilerin Nil havzasına uzanması ve Mısır ile Sudan'ın güvenliğini doğrudan tehdit etmeleri demektir. Zira bazı kaynaklar, Amerika ile Yahudi devletin ya Yahudi devletin su ihtiyacını Nil sularından temin etmesine ya da (Yahudilerle seçkin ilişkileri olan) Etiyopya'da dev barajların inşa edilmesine muvafakat etmesi için Mısır'a baskı yapmaya çalıştıklarını belirttiler. Böylece Yahudi devleti, Mısır'dan Nil'in ağzının Akdeniz'den Negev çölüne döndürülmesini talep etmişken Sudan ve Mısır'a akan su oranı minimum orana düşecektir. Nitekim Mısır dışişleri bakanlığı, ekim 2009'da Yahudi devletin hem Tanzanya hem de Ruanda'dan su depolamak için dördü Tanzanya'ya ve biri Ruanda'ya ait olmak üzere (5) adet baraj yapılmasını finanse etmeye muvafakat ettiğini ortaya çıkarmıştır. Tüm bunlar ise 1929 yılı Nil Suları Anlaşması'nın öngördüğü üzere Mısır'ın onayını almadan gerçekleşmiştir. Bilindiği üzere Yahudi devleti, Yahudi Dışişleri Bakanı (Lieberman'ın), eylül 2009'da Nil havzasındaki üç ülkeye yaptığı ziyaretin sonrasında buna muvafakat etmiştir.

Güney Sudan'da bir devletin kurulması, Nil havzasındaki devletlerin su paylarının yeniden gözden geçirilmesi için güçlü bir argüman ve gerekçe oluşturacaktır. Çünkü ortaya çıkan yeni bir devlet vardır. Dolayısıyla onun payının belirlenmesi ve bundan en çok zarar görecekt olanların Sudan ve Mısır olması kaçınılmazdır.

Beşincisi: Müslümanlara dilediklerini yapmaları için Güney Sudan'daki Müslümanları kafirlerin otoritesine teslim etmektir. Zira Güney hükümeti başkanı (Salva Kirr), Müslümanlara genel hayatta İslam'ı terk etmelerini ve dinin mescitlere hasredilmesini şart koştu. Nitekim 01.03.2010'da Güneyli Müslümanlarla buluşmasında onlardan dini siyasete sokmamalarını talep etti.

Dahası Güneyin ayrılması, Afrika'nın derinliklerine açılan kapıları Güneyli Müslümanlara kapatmak demektir.

Altıncısı: Geçmişte olduğu gibi bir devlet ile isyancı bir cemaat arasında değil de Kuzey ve Güney devletleri arasında sınır savaşlarının ortaya çıkması demektir. Özellikle bu savaşlar, uluslararası tahkimin Ebiyi'ye ilişkin adaletsiz kararı ve yaşamı Güney Sudan'ın derinliklerinde idame ettiren Altamas kabilelerinin hayati maslahatları gölgesinde olacaktır.

İşte bu altı meseleden herhangi birisi kapıları, salgın şerre arkasına kadar açacak olan bu cürüm planını durdurmak için değerli ve kıymetli her şeyi harcamak için yeterlidir. O halde bizler ne yapacağız?

Bizler Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti olarak, Sudan'daki halkımıza sıcak bir nidâda bulunarak enerjilerini bu cürüm planını durdurmak için seferber ediyoruz:

İlk Nidâ Sudan Yöneticilerine: Sizlere önceki yazılarımızda da hitapta bulunmuştuk. Her ne kadar bunların sizlerin davranışlarına bir etkisi olmadığını, sizleri harekete geçirmediğini ve sizde bir değişim meydana getirmediğini görmüş olsak da Allah [Celle Celaluhu]'nun şu kavli ile amel ederek sizlere bugün de hitap ediyoruz:

İçlerinden bir

topluluk: *“Allah’ın helâk edeceği yahut şiddetli bir azap ile azap edeceği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?” dedi. (Öğüt verenler) dediler ki: “Rabbimize mazeret beyan edelim diye ve bir de sakınırlar ümidiyle (öğüt veriyoruz).”* [el-A’raf 164] -Sizlerin bu nizamı da dahil- bu ülkeyi yönetmek için peş peşe gelen nizamların ortak özelliği, Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmeleridir. Bu nedenle de ülkenin sorunları karmaşıklaşmıştır. Ayrıca sizler, İslam’ın şiarlarını kaldırıp attınız. Sizlere, İslam’ın şiarlarının bu diri ümmetin enerjisini nasıl ateşleyerek onun ordusunu bir zaferden öteki zafere taşıdığını hatırlatırız. Nitekim İslam’ın bazı şiarları sayesinde Güney Sudan’daki silahlı isyancı hareket sönüp gözlerden kaybolmak üzereydi. Dolayısıyla İslam, Raşidi Hilafet Devleti yoluyla ümmetin akidesinden alınmak üzere hayatın vakıalarına ve sorunlarına indirgenip sorunları köklü bir şekilde çözdüğü ilk haline dönüşürse sizler nasıl olursunuz.

Madem sizler, hem ülkenin birliğini ve güvenliğini korumaktan aciz kalıp bir tavizden öteki tavize sürüklenerek ülkeyi ve insanları, isyancı hareket mücrimlerine, Birleşmiş Milletler kuvvetlerine, Avrupa ve Afrika Birliği’ne teslim ediyorsunuz hem de yönetimde kalmanız Allah’ın inzal ettiklerinden başkasıyla hükmetme münkerinin, zulmün ve fıskın devam etmesi demektir:

“Her kim Allah’ın indirdikleri ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin tâ kendileridir.” [el-Mâide 45]

“Her kim Allah’ın indirdikleri ile hükmetmezse işte onlar fasıkların tâ kendileridir.” [el-Mâide 47]

Ve madem Allah, zalimler ve fasıklar topluluğunu hidayete erdirmeyecektir:

“Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.” [el-Mâide 51]

“Şüphesiz Allah, fasıklar topluluğunu hidayet erdirmez.” [Munafikun 6]

Ve Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], bir Müslüman acz ile fücür arasında seçime zorlanması halinde aczi fücürü tercih etmesine hükmetmiştir: Ebî Hurayra’dan Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’i şöyle buyururken işittiği rivayet edilmiştir:

“Sizin üzerinize öyle

bir zaman gelecek ki kişi o zamanda acz ile fücür arasında seçime zorlanacaktır. Her kim bu zamana ulaşırsa aczi fücürü tercih etsin.” [Ahmed tahrir etti]

Binaenaleyh acziyetinizi ilan edip ümmetin gasbedilen otoritesini ona iade ederek üzerinizdeki günahı hafifletiniz. Ümmet de Raşidi Hilafeti ilan ederek sadık, kavi ve muttaki evlatlarının arasından birisini kendisi için halife olarak seçsin ki o da ümmetin işlerini İslam ile gözet sin ve durumları aşağıdaki icraatlarla düzeltsin:

- Nifâşa utanç anlaşmasını uygulayarak veya partizan nedenlerle veya emeklilik yaşına ulaşmaları veya şeran muteber olmayan benzeri nedenlerle ordudan, polisten, emniyetten, subaylardan, astsubaylardan ve erlerden olup kurumlarından uzaklaştırılan savaşıma muktedir askerilerin hepsi seferber edilmelidir. Bu kişiler, kamplar, askeri akademiler ve kurslar yoluyla hazırlanmalarında ve eğitilmelerinde kamu malından onca harcama yapılan bir servettir. Bunun içindir ki mevcut ordunun yanı sıra bu askerlerin seferber edilmesi sayıları en az iki milyonu bulan bir orduyu temin etmenin garantörüdür. Ayrıca naim cennette ebedi bir hayatı özleyip duran milyonlarca gönüllü vardır. İşte bu ordu, ülkenin otoritesinden çıktı çıkmak üzere olan Güneydeki veya Darfur’daki veya başka yerlerdeki ülkenin parçalarını döndürmenin garantörüdür.

“Allah size yardım ederse artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakırsa ondan sonra, artık size kim yardım eder? O halde müminler ancak Allah’a tevekkül etsinler.” [Âl-i İmrân 160]

-Güney Sudan'daki veya Darfur'daki veya başka yerlerdeki isyancı hareketlere bağlı orduların hepsinin lağvedildiğine, bu kişilerin ağır silahlarını derhal teslim etmeleri gerektiğine, aksi takdirde iki güzellikten birine (ya zafere ya şahadete) nail olmak için savaşıacak bir orduyla karşı karşıya kalacaklarına dair bir emir çıkartılmalıdır.

-İslam hükümleri, kanunları ve nizamları vakıa zeminine indirgenmelidir. Zira Müslümanı ve kafiriyle devletin tebaası arasında adaleti yaymanın ve ülkede tehlikeli bir şekilde yayılan zulmü bitirmenin garantörü budur.

-Gıda güvenliği alanında ıslah edilmeyi gerektirmeyen (250) milyon dönümlük tarım arazilerinin ziraati için (mısır, buğday, sebze ve benzeri) tohumlar temin etmelidir. Ayrıca devlet, el-Cezira ve Kuzeydeki beş milyon sulak arazi için hemen su temin etmelidir. İşte bu, kendimize olan bağımlılığımızın garantörüdür. Bundan önce bu tarım arazilerini atıllaştıran ve nadasa bırakan gayrimeşru ilişkilerin hepsi ilga edilmelidir.

-Allah [Subhânehu ve Te'alâ]’ya güvenilmeli ve nusretin ancak Allah katında olup onu sadık ve muhlis kullarına bir lütuf olarak bahşedeceği bilinmelidir:

“Azîz ve Hakîm olan Allah’ın indinden (gelenden) başka nusret

yoktur.” [Âl-i İmrân 126]

“Muhakkak ki resullerimize ve îman edenlere hem

bu dünya hayatında hem de şahitlerin (şahitlik için) kalkacakları günde nusret vereceğiz.” [Ğâfir/Mu'min 51] İşte o zaman kafirlerin toplulukları ve kuyrukları onları korkutamaz.

“Bir

kısım insanlar onlara (müminlere); “Düşmanlarınız olan insanlar size karşı (bir ordu ile) toplandılar, aman sakının onlardan!” dediklerinde bu, onların imanlarını daha da arttırdı ve “Allah bize yeter. O ne güzel vekîldir!” dediler. Bunun üzerine kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan Allah’ın nimeti ve keremi ile geri döndüler. Böylece Allah’ın rızasına ittibâ etmiş oldular. Muhakkak ki Allah, büyük kerem sahibidir. İşte o şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. O halde -eğer îmân etmiş kimseler iseniz- onlardan korkmayın, benden havf edin (korkun)!” [Âl-i İmrân 173-175]

İşte bu ve benzeri icraatlar panzehiri olarak hastalık bölgesine koyularak vücut iyileşir ve onda hayat emareleri kimıldamaya başlar. Böylece Müslümanların parlak tarihini tamamlamak üzere ilk sîretine geri döner ve yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır.

İkinci Nidâ, Ordu, Polis ve Emniyet içindeki Ümmetin Evlatlarına: Her şeyden önce sizlerin ülkenin birliğinin emniyet supabı olduğunuzu anlamanız kaçınılmazdır. O halde sizler, düşmanlarla savaşmaya ehil ve muktedir olduğunuzun bir alameti olarak nişanları, yıldızları ve madalyaları takıp topraklarının ve hurumatlarının bekçiliğini yaparken ülkenizin bağlarının koparılması ve etrafının kırılması dünyada ve ahirette bir utanç ve zillettir!

Ümmetin mukaddesatlarını ve hurumatlarını korumaya yemin edenler sizler değil misiniz?! O halde kendilerine hak beyan olduğunda Medine’nin başına geçmek üzere yönetici seçilen İbn-u Ebî Selul’e izin vermeyerek bu dini ve onun emin resulünü barındırıp nusret veren Ensarın devamı olunuz.

Size düşen bu yöneticilere yaptıkları bu şeyin Allah’a, resulüne ve müminlere bir hıyanet olduğunu bildirmeniz. Şayet hıyanetlerinden vazgeçmezlerse hâlîka isyanda mahlûka itaat yoktur. Zira sizler, hurumatları ve mukaddesatları korumaya muktedirsiniz. Dahası Allah’tan başka hiçbir kimseden korkmayan değişime muktedir kimselere nusret vermeye muktedirsiniz.

Üçüncü Nidâ, Alimlere, Aydınlarla, Medya Mensuplarına, Etkin Olan Herkese: Ey Kardeşler:

Sizler, Allah [Subhânehu ve Te'alâ]’nın razı olduğu tavırları takınarak bu planı başarısızlığa uğratmaya muktedirsiniz ki bunlardan bazıları şunlardır:

-Güney Sudan'a yönelik self-determinasyon hakkı referandumundan beri olmanızdır. Dolayısıyla şeri yada beşeri bir kılıf sağlamayınız. Zira bu bir cürümdür ve sorunu tedavi etmeyecektir. Aksine sorunlarımızı karmaşılaştıracak ve ülkemiz parçalayacaktır.

-Medya organları yoluyla tüm enerjileri seferber ederek bu fiili (Güney Sudan'a yönelik self-determinasyon hakkı referandumunu) çirkinleştiriniz, zemmediniz, şeran ve vakıasal olarak birliğin vacip olduğunu müjdeleyiniz ve ülkemizi parçalamaya çalıştığı bir sırada Batının birleşmek için nasıl çalıştığını açıklayınız.

Dördüncü Nidâ Sudan Halkının Geneline: Birtakım hakikatler vardır ki eğer bunları idrak eder ve azı dişlerinle bunlara sımsıkı sarılırsanız bunlar sizler için kafirlerin planlarından ve tuzaklarına karşı bir beraat, izzete, onura ve şerefe götüren bir yol olur:

-Şüphesiz sizler Müslümanınız ve sizlerin Rabbi olan Allah Kavî ve Metindir:

Sakın gevşekliğe kapılmayın ve sakın üstün olduğunuz halde barışa çağırmayın. Muhakkak ki Allah sizinle beraberdir ve o, amellerinizi asla heder etmeyecektir. [Muhammed 35]

-Güney arazisi haraci olan İslami bir arazidir. Onun gözetimi Beyt-ul Mâl'e ait olup menfaati Müslümanıyla ve kafiriyle üzerinde oturanlara aittir.

-Ne hükümetin ne Sudan halkının ne de tüm Müslümanların İslami olan bir arazinin herhangi bir karışından dahi taviz vermesi caiz değildir.

-Yönetici kalmak için Güney arazisinden feragat edenler bizzat sizlerin evlatlarıdır. O halde bu iğrenç cürümü işlemelerine engel ve mani olunuz. Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmaktadır:

"Yöneticiler olacaktır. Onları tanıyacaksınız ve reddedeceksiniz. Her kim onları tanırsa beri olur. Her kim onlara karşı çıkarsa selamette olur. Ancak her kim razı olur ve tabii olursa (o başka)!"

Tarih boyunca Müslümanların mukaddesatlarını ve hurumatlarını koruyan ve kafirlerin planları ile tuzakları karşısında engelleyici bir set olarak duran, zamanı gecikmiş olan Raşidi Hilafet'tir.

Dolayısıyla Müslümanların arazisinin korunması meselesi, karşısında ölüm-kalım tavrı takınılacak hayati bir meseledir.

"İşte bu, insanlar için bir açıklama ve müminler için de bir yol gösterici ve bir öğüttür." [Âl-i 'İmrân 138]

Ve's Selâmu Aleykum ve Rahmetullahui ve Berakâtuh

Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti

H. 18 Cumâde'l Ulâ 1431
M. 02 Mayıs 2010

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org